

ау Бохимъ та рече: Възведохъ ви изъ Египетъ, и доведохъ ви въ земята за която се кляхъ на отцитеъ ви, и брѣкохъ: Не щѣ да наруша заветѣтъ си съ васъ въ вѣкъ. (2) И вий, ꙗко не направихъ уговоръ съ жителитѣ на тази земя: ѿлтаритѣ имъ да съспигете; оно вий не послушахте гласѣтъ ми. Защо сторихте това? (3) И тъй и азъ рѣкохъ: Не щѣ да ги изгоня отъ лицето ви; но ещо бѣдѣтъ противници вамъ, и ꙗкобоветѣ имъ ще ви бѣдѣтъ примка. (4) И като говори ѿгелъ Господень тѣзи думи на всичкитѣ Израилевы синове, людитѣ възвизиха гласѣтъ си и плакахъ. (5) И нарекоха името на онова мѣсто Бохимъ; и принесоха тамъ жертва Господу.

(6) И ꙗкогато отпусна Исусъ людитѣ, Израилевитѣ синове отидоха всякой въ нѣсѣдието си за да наслѣдватъ земята. (7) И служиха людитѣ Господу въ всичкитѣ дни на Исуса, и въ всичкитѣ дни на старѣйшинитѣ що поживѣха по Исуса, които бѣхъ видѣли всичкитѣ голѣми Господни дѣла що направи заради Израила. (8) И мумръ Исусъ синѣтъ Наавѣ, рабъ Господень, на възраст сто и десетъ лѣта. (9) И ꙗкогребохъ го въ прѣдѣлѣтъ на наслѣдието му въ Тамнатарестъ, въ гората Ефреѣ, кѣмъ съверната страна на гората Галсъ. (10) И всичкий още оная родъ се прибра при отцѣтъ си. И настана другъ родъ слѣдъ тѣхъ който ꙗне знаеше Господа нито дѣлата които направи заради Израила.

(11) И направиша Израилевитѣ синове зло прѣдъ Господа, и поклониха се на Ваалитѣ; (12) и оставиха Господа Бога на отцѣтъ си който ги изведе изъ Египетската земя та ꙗкогидоха слѣдъ други богове, отъ боговетѣ на народитѣ които бѣхъ около

тѣхъ; и ꙗпоклониха имъ се, и разгнѣвиха Господа. (13) И оставиха Господа ꙗкога служиха на Ваала и на Астартинитѣ идоли. (14) И ꙗраспали се гнѣвѣтъ Господень върхъ Израилъ, и ꙗпрѣдаде ги въ рѣката на грабителитъ; и разграбиха ги; и ꙗпрѣдаде ги въ рѣката на околнитѣ имъ неприязтели што ꙗне могахъ вече да устоятъ прѣдъ лицето на неприятелитѣ си. (15) На всякаждъ дѣто излизаша, рѣката Господня бѣше противъ тѣхъ за зло, както говори Господъ и ꙗкакто имъ се кля; и достигнаха до голѣмо утѣнение.

(16) Тогазъ възстави Господъ съдии, които ги избавиха отъ рѣката на грабителитъ имъ. (17) Но тѣ и съдѣитѣ си не послушаха, а ꙗблудуваха слѣдъ други богове и поклониша имъ се: уклониша се скоро отъ патѣтъ въ който ходиха отцитеъ имъ които слушаха заповѣдитѣ Господни: тѣ не направиша така. (18) И когато Господъ имъ възставеше съдии, штогазъ бѣше Господъ съ съдѣята, и избавяше ги отъ рѣката на неприятелитѣ имъ въ всичкитѣ дни на съдѣята; ꙗзашото се смѣляваше Господъ за въздиханията имъ поради опѣзи които ги утѣняваха и притѣсняваха. (19) А ꙗкогато умиравше съдѣята, повращаха се и развращаваха се по злѣ отъ отцитеъ си, понеже отхождаха слѣдъ други богове за да имъ служатъ и да имъ се кланятъ: не прѣставяха отъ дѣянията си нито отъ строптивитѣ си пѣтъ.

(20) И ꙗраспали се гнѣвѣтъ Господень върхъ Израилъ, и рече: Понеже тѣзи людие ꙗпрѣстаниха заветѣтъ ми който заповѣдахъ на отцитеъ имъ, и не послушаха гласѣтъ ми, (21) и ꙗзъ не щѣ да изгоня вече отъ лицето имъ ни одного отъ народитѣ които

а Ст. 5. Бит. 17; 7. Втор. 7; 2. Втор. 12; 3. д Ст. 20. Псал. 106; 34. Ис. Нав. 23; 13. Гл. 3; 6. Ис. 23; 38. Втор. 7; 16. Псал. 106; 36. Плачущее. Ис. Нав. 22; 6.

24; 28. Ис. Нав. 24; 31. Ис. Нав. 24; 29. Ис. Нав. 24; 30. Ис. Нав. 19; 50. 24; 30. Ис. 5; 2. 1 Цар. 2; 12. 1 Лѣт. 28; 9. Иер. 9; 3. 22; 16. Гал. 4; 8. 2 Сол. 1; 8. Тит. 1; 16. Втор. 31; 16. Втор. 6; 14.

Исх. 20; 5. Гл. 3; 7. 10; 6. Псал. 106; 36. Гл. 3; 8. Псал. 106; 40—42. 1 Цар. 17; 20. Гл. 3; 8. 4; 2. Псал. 44; 12. Псал. 50; 1. Лев. 26; 37. Ис. Нав. 7; 12; 13. Исх. 26. Втор. 28. Гл. 8; 9, 10, 15.

1 Цар. 12; 11. Дѣян. 13; 20. Исх. 34; 15, 16. Лев. 17; 7. Ис. Нав. 1; 5. Бит. 6; 6. Втор. 32; 36. Псал. 106; 44, 45. Гл. 3; 12. 4; 1. 8; 33. Ст. 14. Ис. Нав. 23; 16. Ис. Нав. 23; 13.